

Santa Maria de Veciana

Veciana

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Veciana
Alçada: 562

Coordenades:

Latitud: 41.65913
Longitud: 1.48435
UTM Est (X): 373808
UTM Nord (Y): 4613041

Classificació

Número de fitxa 08297 - 86
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Veciana (2007)
Número inventari Si (6113 IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic
Fitxes associades:
[Església parroquial de Santa Maria de Veciana](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 25/07/2014 - 02:00

Descripció

Església parroquial dedicada a Santa Maria situada dalt d'un turó allunyat del nucli de Veciana, a l'altre costat de la Riera, que corre pel fons de la vall. Es tracta d'una construcció d'època romànica composta d'una única nau, coronada a llevant per un absis semicircular que s'uneix mitjançant un ampli espai presbiteral.

La coberta de la nau, estava feta amb nerviacions gòtiques, responia a una reforma del segle XVII que va substituir la volta original de mig punt, actualment està refeta. L'actual campanar de cadireta de doble obertura substitueix el campanar de torre de planta quadrada que hi havia fins que es va destruir durant la guerra civil espanyola. Aquest nou campanar, es va construir l'any 1954 damunt el mur de ponent; com la porxada sota la qual hi ha l'accés actual al temple.

L'accés primitiu es feia per la façana de migdia, on es conserva la portalada original. És formada per tres arcuacions esglaonades de mig punt, amb decoració esculpida a l'arcuació central, tant a l'arc coma les impostes sobre les quals se sosté. Tot ha estat treballat en pedra calcària. A la façana de migdia es conserven parcialment tres rellotges canopials incisos en els carreus emprats per a la construcció, un d'ells forma part de la clau de la volta adovellada de la portalada. També s'ha detectat una creu incisa, gravada en un carreu de pedra a mà dreta del portal.

Observacions:

Des de 1988 presideix el presbiteri un reproducció de la talla de Santa Maria. La imatge original es conserva al Museu Episcopal de Vic.

Història

L'església de Santa Maria es trobava dins l'antic terme del castell de Veciana, que es documenta l'any 1045 quan Bernat Guifré de Balsareny el deixa en testament a la canònica de Sant Pere de Vic.

L'església es documenta per primera vegada l'any 1081, en un capbreu de béns pertanyents a l'església de Santa Maria de Veciana, segurament dels béns que formaven part de la dotació obtinguts durant el període que el comte Ramon Berenguer I estigué casat amb la comtessa Almodis (1052-71), ja que en la relació hi figuren com a donants dels delmes i les primícies de totes les dominacions que els comtes tenien als termes de Veciana, Montfalcó, La Rubiola, Milió i Benviure.

Les funcions parroquials de l'església són esmentades en una llista de parròquies del bisbat de Vic, entre els anys 1025 i 1050, en la qual hi figura la de Veciana.

Bibliografia

AA.VV (1976). Els castells catalans. Rafael Dalmau editors, vol. V. Barcelona, pàgs. 432-442.

AA.VV (1992). Veciana; dins PLADEVALL i FONT, Antoni (dir). Catalunya romànica, vol. XIX, el Penedès i l'Anoia. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàgs. 517-526.

BURON, Vicenç (1980). Esglésies romàniques catalanes. Guia, Artestudi edicions. Barcelona.

CASTELLÀ i RAICH, Gabriel (1932-36) Veciana; dins el Butlletí de l'Agrupació fotogràfica d'Igualada. Igualada, època II, núm. 49, pàgs. 55 i 56.

GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni cultural immoble. Patrimoni Arquitectònic. Barcelona.

GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya: l'Anoia..

Barcelona, pàgs. 231-237.

JUNYENT i SUBIRÀ, Eduard (1951). Itinerario de las iglesias del obispado de Vic, Hoja parroquial, núm. 359, de 16 de desembre.

PLADEVALL i FONT, Antoni (1971-72). Dues llistes de parròquies del bisbat de Vic del segle XII ; dins « Boletín arqueológico » (Tarragona), época IV, fasc. 113-120, pàgs. 283-304.

PLADEVALL i FONT, Antoni (1982). La Segarra calafina; dins Gran Geografia comarcal de Catalunya, vol. V. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàgs. 425-475.

SERVITJE, Jordi (2010). Veciana, on el silenci se sent. Ajuntament de Veciana.

